

Sygn. akt IV CSK 616/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa W. B.
przeciwko Gminie S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 25 lutego 2014 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Powołanie we wniosku przesłanki określonej w punkcie drugim wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.).

Argumentacja pozwanej, oparta na twierdzeniu o istnieniu rozbieżności w orzecznictwie co do wykładni pojęcia „wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych” zawartego w art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną ustawą nowelizującą z dnia 13 czerwca 2013 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 827), nie prowadzi do stwierdzenia, że omawiana przesłanka wystąpiła. Skarżąca powołała szereg orzeczeń sądów administracyjnych oraz sądów powszechnych, jednak orzeczenia przywołane jako potwierdzające odmienną wykładnię przepisu, niż dokonana przez Sąd drugiej instancji, bądź tej wykładni nie potwierdzają, bądź odnoszą się do innych stanów faktycznych mających za podstawę obliczenie dotacji dla przedszkola niepublicznego przy uwzględnieniu wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolu publicznym prowadzonym w formie zakładu budżetowego, bądź też jako nieprawomocne zostały uchylone przez sąd odwoławczy. Potrzeba wykładni zachodzi wówczas, gdy przepis budzi poważne wątpliwości, a zatem nie wątpliwości zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy, a wątpliwości kwalifikowane, wynikające z rozbieżnej jego wykładni przez judykaturę

i orzecznictwo. Ta rozbieżność musi być ugruntowana, a zatem muszą się wykształcić odmienne stanowiska prawne, zaś z przytoczonych przez skarżącą orzeczeń takiego wniosku wyprowadzić nie można. Zważywszy na motywy Sądu Apelacyjnego i treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi brak jest podstaw do przyjęcia, że skarżąca skutecznie wykazała omawianą przesłankę.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, bowiem wniosek powódki o ich zasądzenie nie dotyczy etapu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

eb